

Прочетеното отъ Писанието е свързано съ една велика душа—съ Христа. Вие не можете да разберете това Писание, ако не сте свързани съ Онзи, отъ Когото то е произлѣзло. Ако пиете вода далечъ отъ извора, въ разбиранията ви за нея ще има много утайки; ако я пиете при самия изворъ, разбиранията ви ще бждатъ свършено чисти. По този начинъ ще знаете, защо нѣкога не разбирате нѣщата добре, въ тѣхната първична чистота. Има нѣща въ живота, които заблуждаватъ хората. Тия нѣща не сж нищо друго, освенъ тѣхната външна опаковка. Тази опаковка е създадена още отъ миналитѣ поколѣния, които, отъ неразбиране, сж я оставили за разрешаване въ бждещето, при по-благоприятни времена. Така постжпватъ и съвременнитѣ хора. Когато искатъ да запазятъ нѣщо ценно, като пари, жито и др., тѣ ги турятъ въ съкровища за запазване: паритѣ заравятъ въ земята, а житото — въ хамбари. При това положение, нито паритѣ се използватъ, както трѣбва, нито житото. Защо? Защото житото, оставено въ хамбара, и житото, посѣто на нивата, сж две различни нѣща. Житото, оставено въ хамбара, постепенно губи нѣщо отъ своята стойностъ: ту бубулечки го нападатъ, ту мишки, и въ края на краищата, никакво увеличаване не става съ него. Обаче, житото, посѣто на нивата, страда, но сжщевременно се увеличава. Въ този смисълъ, житото, посѣто на нивата, може да се уподоби на страдащъ човѣкъ. Страдащиятъ има изпитания, като житото, но има и придобивки. Житото въ хамбара нѣма страдания, нѣма изпитания, но нѣма и придобивки. Житото въ хамбара и житото на нивата сж два символа, за разбирането на които сж нужни редъ обяснения. Милионитѣ житни зрънца въ хамбара се натискатъ едно-друго; когато господарьтъ дойде, той отваря хамбара, нахвърля житото вътре